

پیشینه روزه گرفتن در تاریخ

۲۵ خرداد ۱۳۹۶ ساعت ۱۶:۲۸

روزه در اسلام عملی است که انسان از اذان صبح تا اذان مغرب از چیزهایی که روزه را باطل می کند خودداری نماید. روزه از آداب مذهبی است که برای معتقدین به عنوان وسیله ای برای تقرب به خداوند، آمادگی برای مراسم مذهبی، پالایش بدن در راستای درک امور معنوی، کفاره تخطی از مقررات مذهبی، و عزاداری برای انسان های درگذشته کاربرد دارد.

کافه تاریخ- کشکول

از دوران پیش از تاریخ و سپس در دوران باستان آثار و منابع مذهبی و کتاب های بسیاری وجود دارد که در آن نشانه هایی از پرهیز و خودداری از آشامیدن آب و خوردن خوراک وجود دارد.

روزه به معنای پرهیز از خوردن و یا آشامیدن، از آداب مذهبی است که برای معتقدین به عنوان وسیله ای برای تقرب به خداوند، آمادگی برای مراسم مذهبی، پالایش بدن در راستای درک امور معنوی، کفاره تخطی از مقررات مذهبی و عزاداری برای انسان های درگذشته کاربرد دارد. افزایش اراده و کف نفس و نیز ایجاد حسّ شفقت نسبت به نیازمندان از ارزش های روزه به شمار می آیند.

با ظهور اسلام، در جامعه مسلمانان روزه داری شکلی منسجم و یک پارچه به خود گرفته و همراه با فرامین پروردگار و سخنان

پیامبر اکرم شکل ثابت و پایدار خود را تاکنون، به عنوان یکی از مظاهر انسانی - الهی و عامل وحدت دوستی و انسجام، مسلمانان حفظ کرده است و یکی از نشانه های عدالت پروردگار در دعوت به خویش تداعی می گردد.

روزه، بخشی از کردار های دینی در برخی ادیان، مذاهب و مکاتب مانند اسلام، مسیحیت، یهودیت، زرتشت، بودیسم و است در مذاهب مردمان و تمدنهای باستان، روزه وسیله ای برای آماده کردن اشخاص، به خصوص متولیان مذهبی، برای نزدیک شدن به خدای خود بود.

علاوه بر نقش مذهبی، روزه ممکن است برای بیان اظهار عقاید اجتماعی و سیاسی نیز به کار رود؛ مخصوصاً به عنوان سمبل اعتراض و تنهایی. مثال کلاسیک این رهیافت، توسط ماهاتما گاندی بنا نهاده شد که در اوایل قرن بیستم، در زندان به منظور جبران زیاده روی پیروانش که آموزه های غیر خشونت آمیز او را در مواجهه دولت انگلیس زیر پا گذاشتند روزه گرفت. روزه بارها به عنوان اعتراض در برابر جنگ، و آنچه که منکرات اجتماعی و بی عدالتی خوانده می شود به کار گرفته شده است.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/35945/تاریخ-گرفتن-روزه-پیشینه/35945>